

In gesprek met een prachtmens

Voor mijn bezoek aan de voormalige pastorie in Heusden Vesting heb ik een fleurig vestje aange trokken, een kleurrijke bloemenzee. Een goede keuze, want Adry vindt het leuk en prijst de bonte pracht waarin ik mij heb gehuld. Dat scheidt met een al een band en even later zitten we genoeglijk onder de overkapping bij haar atelier te praten. Natuurlijk zijn haar tulpen onderwerp van gesprek, maar we dwalen ook regelmatig af. Hier zit een warme vrouw, die graag praat maar ook goed kan luisteren. Kortom, een beetje merkwaardig maar prettig interview.

Tekst Annelies van der Sanden

Foto Ed de Korte

Adry en tulpen, voor altijd onafscheidelijk

Als ik zeg dat de foto-graaf straks komt, schrikt ze even. Daar had ze niet op gerekend. “Mijn haar zit nergens naar!” Gelukkig brengt Ben Deekens, haar echtgenoot en zakelijk manager, uitkomst. Er is een erg mooie foto gemaakt ter gelegenheid van de jubileumexpositie van zondag 22 mei. Hij heeft gelijk, zo mooi kan zelfs onze fotograaf hem nu niet maken. Ben blijft er even bij zitten en vertelt waarom er sprake is van een jubileum. “Adry is 60 geworden, ze schildert al 40 jaar en bovendien zijn we dit jaar 40 jaar getrouwd!” De expositie is inmiddels achter de rug. Het was een heerlijke dag, feestelijk aangekleed met muziek en

Italiaanse wijnen. Er was veel belangstelling voor de schilderijen. Adry vertelt: “Ik beken steeds meer kleur, ik stop veel energie, gevoel en verwerking in mijn schilderijen en het is fantastisch als je merkt dat mensen dat ook herkennen.” Hoe komt het, dat ze steeds weer inspiratie weet te putten uit bloemen en met name uit de tulp? “De tulp is eigenzinnig, laat zich niet sturen, ze is rond en vrouwelijk, ze zit in mij en ik hou van haar.” Gebarend legt ze uit, dat juist de vorm van de tulp zoveel emotie los maakt en ze maakt een wiegende beweging met haar armen.

“Als de bloembladeren zich openen, toont ze haar

hart en stelt zich kwetsbaar op, open voor communicatie en ze geeft mij de kans mijn gevoelens te uiten.” Adry heeft nog een talent. Ze schrijft ook kernachtige en puntige gedichtjes. Ze leest er een paar voor uit haar schrift, dat altijd klaarligt in het atelier. Ik vraag of ik er één mag citeren en dat mag.

*ik schrijf
ik dicht
ik schilder
met verve
en de woorden
worden streken
met geduldig ongeduld
flans ik de kleuren
harmonisch
op het doek en dan...
is er weer rust
in mij*

In het boek Prachtmens van journalist en auteur Geke van der Merwe is ook plaats ingeruimd voor Adry. Geke prijst haar puurheid, haar bescheidenheid, haar warme persoonlijkheid, haar passie en talent. Ze heeft bijna 2000 schilderijen gemaakt, die grotendeels in particulier bezit zijn. In haar recente schilderijen laat ze vooral iets voelen. Haar ogen zien, haar hart voelt en haar handen maken het. Wie haar zonnige en kleurrijke schilderijen koopt, haalt voor het hele jaar rond de lente in huis.

“Ik ben wel een ontzettende geluksvogel dat ik zo kan werken, helemaal vrij en puur afgaande op

mijn eigen inspiratie. Ik maak zelden een werk in opdracht en Ben houdt zich sinds twaalf jaar full-time bezig met de Galerie en alles wat daarbij komt kijken. Hij doet de hele PR, de verkoop, de kunstuitleen. Hij is in alles mijn steun en toeverlaat.”

We lopen samen nog even naar de Galerie, waar ik ook haar mooie vilten tulpensjaals bewonder. En dan ga ik helemaal opgefleurd weer naar mijn werk.